

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי, גליון 1042 מיום 5 בספטמבר, 1940.

פקודת הפיצויים לעובדים (תקון).

מס' 33 לש' 1940.

פקודה המתקנת את פקודת הפיצויים לעובדים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הפיצויים לעובדים (תקון), 1940, וקוראין אותה כאחת עם פקודת הפיצויים לעובדים, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.
2. התוספת השניה לפקודה העיקרית תתוקן ע"י בטול פסקא 5 הימנה והחלפתה בפסקא דלקמן:—
- השם הקצר.
פרט קנר.
- תקנו התוספת
השניה לפקודה
העיקרית.

5.—(1) במקרה מות פורעין את התשלום לבית המשפט המחוזי, חוץ אם התשלום נפרע בצורה אחרת כאמור לקמן, והקבלה של רושם בית המשפט תהא קבלה מספקת לכל סכום ששולם כך לבית משפט. כל הכספים ששולמו כך לבית משפט, יופקדו או יושקעו בצורה שתאושר בדרך כלל ע"י המזכיר הכספי של ממשלת פלשתינה (א"י), והכספים יוצאו כפי שיצוה בית המשפט, בהתחשב עם ההוראות של כל תקנות בית דין.

(2) למרות כל האמור בפסקת משנה (1) מפסקא זו, הרי במקרה מות כשלא השאיר העובד תלויים בו, ישולם הסכום, אם הוסכם כך, לבא כוחו האישי החוקי, ואם אין לו בא-כוח בזה, ישולם הסכום למי שמגיע לו סכום הוצאות הטפול הרפואי והוצאות הקבורה.

(3) מקום שלפני תאריך תחילת התוקף של פקודת הפיצויים לעובדים (תקון), 1940, שולמו אזה סכומים שהם לבית המשפט המחוזי בקשר עם מותו של עובד, ואותם סכומים שולמו לאדם או למוסד לפי צו בית המשפט, רשאי רושם בית המשפט לדרוש מאותו אדם למסור דו"ח על סכומים כאלה; ולאחר שישמע את טענות המשיב, רשאי בית המשפט, על דעת עצמו, לבטל את הצו הקודם שלו וליתן את הצו אשר יישר בעיניו להחזיר לבית המשפט את כל אותם הסכומים ששולמו למשיב, וכן רשאי הוא לצוות כי אותם

הסכומים יופקדו או יושקעו בצורה שנקבעה בפסקת־משנה (1) של פסקא זו. כל אדם שלא ימסור דו"ח על כל סכום לכשנדרש לעשות כן כאמור לעיל, רואין אותו כאשם בזיון בית המשפט.

3. התוספת השלישית לפקודה העיקרית תחוקן כדלקמן:—

תקון התוספת
השלישית לפקודה
העיקרית.

(א) המלים „בורר יחיד שיתמנה ע"י המזכיר הראשי“, המופיעות בפסקת־משנה (1) לפסקא 2 של אותה תוספת, תוחלפנה במלים דלקמן—

„כל שופט־שלום שיש לו שיפוט באזור שבו התעוררה התביעה, לפי בקשה שתוגש ע"י אחד הצדדים לבוררות; ומשהוגשה בקשה כזאת, ישמש אותו שופט־שלום כבורר כפי המותנה בפקודה זו: בתנאי שכל צד מהצדדים הנ"ל, רשאי, לפני הדיון בבוררות, לבקש שהענין ייושב ע"י שופט־שלום בריטי, ומשהוגשה בקשה כזאת ייושב הענין בהתאם לכך.“;

(ב) המלים „לבורר שנתמנה ע"י המזכיר הראשי“, המופיעות בפסקת־משנה

(2) מפסקא 2 של אותה תוספת תוחלפנה במלים דלקמן:—

„לשופט־שלום המשמש כבורר בהתאם לפסקת המשנה הקודמת או לפסקא 5 של תוספת זו.“;

(ג) פסקא 5 מאותה תוספת תוחלף בפסקא דלקמן:—

5. מת בורר שעליו באה הסכמת הצדדים, או סרב לשמש בתפקידו או אם היה נטול יכולת לשמש בתפקיד זה, רשאי כל צד לבקש שהענין ייושב ע"י שופט־שלום שיש לו שיפוט באזור שבו התעוררה התביעה; ולאחר שהוגשה הבקשה הנ"ל רשאי אותו שופט־שלום לשמש כבורר כפי המותנה בפקודה זו: בתנאי שכל צד מהצדדים הנ"ל רשאי, לפני הדיון בבוררות, לבקש שהענין ייושב ע"י שופט־שלום בריטי, ומשהוגשה בקשה כזאת, ייושב הענין בהתאם לכך.“;

(ד) הבטוי „הרושם הראשי של בית המשפט העליון“ יבוא במקום הבטוי „המפקח על בתי המשפט בירושלים“, והבטוי „הרושם הראשי“ יבוא במקום הבטוי „המפקח“ בכל מקום שבטויים אלה מופיעים בפסקא 6 של אותה תוספת.

בפקודת הוד מעלתו.

ג'. ס. מקפרסון

המזכיר הראשי.